

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. 5. 2019 **odvolání obžalované H.S.**, narozená XXXXX ve XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 25. 2. 2019, č.j. 1T 140/2018 – 118, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná H.S. uznána vinnou ze spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustila tím, že dne 12. 6. 2018 v Rousínově, okres Vyškov, v úmyslu obohatit se, prodala R.G: osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, registrační značky XXXXX, barvy červená metal, VIN: XXXXX, za částku 39.900,-Kč, a ačkoliv bylo na kupní smlouvě uvedeno, že „prodávajícimu není znám skutečný stav ujetých kilometrů“, tak stav ujetých kilometrů na tachometru shora uvedeného vozidla byl v době prodeje přibližně 137.000 km, což vyplývá i ze stavu tachometru při provádění evidenční kontroly vozidla dne 18.6.2018 – stav 137.973 km, tak podezřelá musela vědět, že dne 12.1.2017, kdy shora uvedený automobil kupovala za částku 27.000,-Kč od J.K., byl stav ujetých kilometrů na tachometru shora uvedeného vozidla 230.000 km, a tento odpovídal faktickému stavu, neboť vyplývá i z výpisu z evidenčních a pravidelných kontrol prováděných stanicemi technické kontroly, a tímto jednáním způsobila poškozené R.G:, narozené XXXXX škodu ve výši nejméně 12 900 Kč.

Obžalované byl podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, § 67 odst. 1, 3 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, 2, 3, 5 trestního zákoníku, § 69 odst. 1 trestního zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 50ti denních sazeb po 300 Kč, celkem 15.000 Kč, přičemž pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody ve výměře 3 měsíců.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovaná zavázána nahradit poškozené škodu ve výši 12.900 Kč.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolání obžalovaná. Odvolání zaměřila jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Soudu I. stupně vytýká, že na základě provedeného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým a právním závěrům a jsou zde také podstatné vady řízení, kdy soud I. stupně nepřihlédl vůbec k navrhovaným důkazům. Dále je obžalovaná přesvědčena, že soud dostatečně nepřihlédl k subsidiaritě trestní represe, kdy ryze občanskoprávní spor podrobil trestně právnímu postihu. Obžalovaná od počátku popírá spáchání celého skutku, ze kterého byla

rozsudkem okresního soudu uznána vinnou, a to zejména kvůli absenci subjektivní stránky trestného činu, kvůli čemu nemohlo dojít ani k naplnění skutkové podstaty podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku. Ohledně stavu kilometru na tachometru byla poškozená několikrát vysloveně obžalovanou jako prodávající upozorněna na to, že reálný stav kilometrů jí není znám. V případě, že by se obžalovaná snažila o účelový prodej se snahou zakrýt skutečný stav vozidla, nenechala by poškozenou vozidlo si důkladně prohlédnout a též by jí neumožnila služební jízdu za doprovodu osobu znalé tohoto typu vozidla. Poukazuje na to, že po dobu 3 – 4 měsíců bylo vozidlo užíváno známým jistým Moldavanem, přičemž pro potvrzení této skutečnosti byl navrhován výslech paní M.B., která měla tuto skutečnost dosvědčit, avšak tento důkaz byl soudem bez jednoznačného odůvodnění odmítnut a nebyl proveden. Dále uvádí, že automobil v době koupě obžalovaná od předchozího vlastníka jevil známky opotřebení, odpovídající svému stáří a vykazoval drobné nedostatky, tyto řešila tak, že některé součástky zakoupila a vyměnila za jiné, které byly v lepším stavu. Tyto investice přišly obžalovanou na nejméně 13.000 Kč a tuto investice také obžalovaná zohlednila také do prodejní ceny vozidla, kdy jí od ní kupovala poškozená. Dále poukazuje na to, že není srozumitelné, jakým způsobem došel prvoinstanční soud k výši škody. Soud vypočítal škodu tak, že odečetl nákupní cenu od prodejní ceny vozidla obžalované. Tímto vůbec nerefletoval výše zmíněné investice, kterými bylo auto zhodnoceno, aniž by vysvětlil a odůvodnil, proč tyto investice do vozidla vůbec nezohlednil. Závěrem obžalovaná navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, že se obžalovaná zprošťuje obžaloby.

3. Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ust. § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že je nedůvodné.
4. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám, v důsledku kterých by bylo jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
5. Soud I. stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ust. § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Obžalovaná se v podaném odvolání ani nedomáhá provádění dalších důkazů. Námitky, které rozvádí v podaném odvolání jsou pouze opakováním její obhajoby, kterou uplatnila v řízení před soudem I. stupně, ten však na ni v odůvodnění napadeného rozsudku bezezbytku reagoval. Všechny důkazy, které byly provedeny v souladu s trestním řádem, byly vyhodnoceny v intencích v § 2 odst. 6 trestního řádu, když v postupu soudu I. stupně nebylo shledáno nic co by odporovalo formální logice. Je nutno připomenout, že je výsadním právem soudu I. stupně provedené důkazy hodnotit a odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové, respektive právní závěry jen proto, že by případně hodnotil důkazy jinak. V dané konkrétní věci se odvolací soud zcela ztotožnil s argumentací nalézacího soudu, jenž je rozvedena v odůvodnění napadeného rozsudku.

Pokud obžalovaná namítá, že se jedná o ryze občanskoprávní spor, kdy soud I. stupně nepřihlédl k subsidiaritě trestní represe, pak s touto námitkou se odvolací soud neztotožnil. I odvolací soud dospěl k závěru, že posuzovaný případ se s ohledem na konkrétní zjištěné skutečnosti nevymyká běžně se vyskytujícím trestným činům v dané právní kvalifikace. Pokud se týká na další námitky obžalované, že upozornila prodávající na to, že reálný stav kilometrů jí není znám, pak toto tvrzení považuje odvolací soud za ryze účelové, neboť z kupní smlouvy motorového vozidla ze dne 12. 1. 2017 se podává, že obžalovaná zakoupila vozidlo od prodávajícího J.K., s tím že ke dni prodeje byl uveden počet ujetých kilometrů 230.000. Je tedy zřejmé, že v době prodeje dne 21. 6. 2018 si byla obžalovaná vědoma, že vozidlo nemůže mít najeto přibližně 137.000 Km, tak jak udával stav tachometru při prodeji dne 12. 6. 2018 a o této změně poškozenou úmyslně neinformovala. Na tomto závěru nic nezmění tvrzená výměna tachometru známým obžalované. Pokud se týká další námitky, že soud I. stupně nerefletoval zhodnocení vozidla obžalovanou, kterou provedla výměnu většího množství nefunkčních součástí, pak ani této námitce odvolací soud nepřisvědčil. Není pravdou tak, jak tvrdí obžalovaná ve svém odvolání, že když kupovala automobil od předchozího

vlastníka pana J.K., byl tento ve stavu, který jeví známky opotřebení odpovídající svému stáří a vykazoval drobné nedostatky. Naopak ze smlouvy o prodeji motorového vozidla ze dne 12. 1. 2017, že v čl. 4 byla kupující výslovně upozorněna na závady, a to na probíhající kontrolku oleje, servorřízení. Přitom z výpovědi J.K. se podává, že vozidla prodal právě za takovou cenu, neboť odešel posilovač řízení a blikala kontrolka oleje, na což obžalovanou výslovně upozornil. Pokud se týká pořízených součástek, nelze hovořit o nějakém zhodnocení vozidla, ale pouze o snaze obžalované udržet vozidlo alespoň v provozu schopném stavu, aby mohla vozidlo dále prodat.

6. Možno shrnout, že důkazy, které byly soudem I. stupně u hlavního líčení provedeny, a které také byly podle § 2 odst. 6 trestního řádu náležitým způsobem vyhodnoceny, zcela jednoznačně svědčí o tom, že se obžalovaná dopustila jednání, které je popsáno ve výroku napadeného rozsudku. Tedy sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a tímto naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podvodu § 209 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaná prodávala motorové vozidlo, u kterého byl upraven stav ukazatele počtu najetých kilometrů tak, aby vykazoval méně ujetých kilometrů a v důsledku tohoto došlo k navýšení kupní ceny, aniž by o takovéto změně byla poškozená informována. Tímto byla poškozená uvedena v omyl. Pokud se týká výše způsobené škody, která byla soudem I. stupně vyčíslena nejméně na částku 12.900 Kč, pak je nutno konstatovat, že vyčíslení škody ze strany soudu I. stupně není zcela přesný, nicméně lze souhlasit s tím, že škoda byla poškozené způsobena nejméně ve výši 12.900 Kč, neboť s přihlédnutím ke skutečnosti, že vozidlo poté, co jej obžalovaná zakoupila bylo téměř 1,5 roku užíváno a jak bylo konstatováno výše, k žádnému zhodnocení vozidla nedošlo, činila hodnota předmětného vozidla částku nižší než 27.000 Kč. Jestliže poškozená za vozidlo zaplatila částku 39.900 Kč, tak jí byla způsobena škoda ve výši nejméně 12.900 Kč o které se obžalovaná obohatila. Po stránce subjektivní jednala obžalovaná v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Z důvodů výše uvedených byl výrok o vině shledán jako správný a byl potvrzen.
7. Při ukládání trestu soud I. stupně důsledně respektoval všechny skutečnosti z tohoto pohledu rozhodné tak, jak mu to ukládá ust. § 37 - § 42 trestního zákoníku. Obžalované polehčovalo, že se jednalo o osobu dosud netrestanou, přitěžující okolnosti na její straně shledány nebyly. Obžalované byl ukládán trest podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, byla tedy ohrožena trestem odnětí svobody až do dvou let zákazu činnosti nebo propadnutím věci. Peněžitý trest v celkové výměře 15.000 Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody ve výměře 3 měsíců nelze považovat za nepřiměřeně přísný, jedná se o trest výchovný, kdy bylo přiléhavě ze strany soudu I. stupně přihlédnuto ke zjištěné pohnutce na straně obžalované při páčání trestné činnosti. Pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě škody, kdy obžalovaná byla zavázána nahradit poškozené škodu ve výši 12.900 Kč, kdy poškozená se k trestnímu řízení řádně a včas připojila s tím, že výše způsobené škody odpovídá skutkovým zjištěním, která jsou vyjádřena ve výroku napadeného rozsudku a je tedy zřejmé, že obžalovaná svým protiprávním jednáním poškozené v uvedené výši způsobila, a proto byla zavázána jí tuto nahradit.
8. Z důvodů, které jsou výše rozvedeny bylo odvolání obžalované podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 28.05.2019

JUDr. Vlastimír Čech v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Dan Krátký v. r.